

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Cabinet Ministru

Nr.440293/15.03.2011

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 52
Fax : +021 319 97 35

**Domnului Valentin Adrian Iliescu, Șeful Departamentului pentru
Relația cu Parlamentul
GUVERNUL ROMÂNIEI**

Departamentul pentru Relația cu Parlamentul

Adresa: Piața Victoriei nr. 1
București, România

Nr. 2350 /D.R.P.
Data 17.03.2011

- 5785A -

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr.1599/DRP/03.03.2011, prin care transmiteți pentru răspuns întrebarea formulată de domnul deputat Sava Andrei Valentin, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 5785A/2011, vă comunicăm următoarele:

Deși ținta fixată de Banca Centrală Europeană pe care o menționați în întrebare, nu se referă la țările din afara zonei euro, reducerea inflației reprezintă unul din principalele criterii de convergență pe care și România trebuie să-l îndeplinească în perspectiva aderării la zona euro. După cum probabil cunoașteți, conform Tratatului de la Maastricht, ținta se referă la atingerea unui nivel al inflației cu mai puțin de 1,5 puncte procentuale peste media celor mai performante 3 țări membre.

Din acest punct de vedere procesul de dezinflație trebuie evaluat pe termen mediu și nu pe termen scurt. Conform Strategiei fiscal – bugetare, dar și a Programului de Convergență, România își propune ca la orizontul anului 2014 inflația să se situeze în jurul a 2,5%, nivel concordant cu cerințele Tratatului de la Maastricht.

În acest context este de subliniat că, încă din acest an, se așteaptă o reducere importantă a inflației, chiar dacă începutul de an se caracterizează printr-o creștere temporară, provenită îndeosebi din evoluțiile internaționale ale prețului alimentelor și petrolului.

În luna decembrie 2010, **rata anuală a inflației** a ajuns la 7,96%, situându-se cu 3,22 puncte procentuale peste nivelul atins la sfârșitul anului 2009. După o relativă stabilitate a ratei anuale a inflației din primul semestru, începând cu luna iulie 2010 s-a produs o majorare datorită creșterii cotei standard de TVA cu 5 puncte procentuale, de la 19% la 24%.

În ceea ce privește prețurile mărfurilor alimentare, acestea s-au situat cu 1,51 puncte procentuale sub rata anuală a inflației, deși în ultima parte a anului, acestea au cunoscut o dinamică ascendentă datorită lipsei ofertei interne pe segmentul produselor agroalimentare.

În luna februarie 2011 comparativ cu decembrie 2010, creșterea prețurilor de consum a fost de 1,55%, majorarea datorându-se creșterii prețurilor mărfurilor alimentare care s-a situat la 2,92%. Inflația anuală în februarie 2011 a atins nivelul de 7,60%, înregistrând o scădere cu 0,36 puncte procentuale față de decembrie 2010.

Pentru anul 2011, în domeniul inflației, se preconizează reluarea procesului dezinflaționist, rata inflației la sfârșitul anului fiind prognozată să se reducă cu până la 4 puncte procentuale.

Diminuarea consistentă a ratei inflației la sfârșitul anului, respectiv cu circa 50%, se va datora lipsei factorilor de presiune pe partea ofertei care au acționat în anul 2010, cum ar fi: eliminarea influenței majorării de TVA din luna iulie 2010, încheierea programului de majorare a accizelor la majoritatea produselor accizabile, scăderea cursului de schimb lei/euro care stă la baza determinării valorii accizelor în lei.

Un impact favorabil asupra evoluției inflației pe parcursul anului 2011 este așteptat și din partea cererii agregate, deși ca amplitudine este estimat a fi mai redus comparativ cu anul anterior.

Influențe nefavorabile asupra procesului de dezinflație sunt așteptate din partea prețurilor produselor agroalimentare, tensiunile pe aceste piețe continuând să se mențină și în prima parte a anului 2011. Tot pentru această perioadă sunt estimate atenuări ale dezinflației cauzate de evoluția cotațiilor petrolului pe piețele internaționale, dar care se vor estompa spre sfârșitul anului.

Presiuni inflaționiste mai sunt așteptate din partea prețurilor de import, contribuția nefavorabilă fiind mai consistentă odată cu revizuirea în creștere (+0,4 puncte procentuale) a inflației estimate de Comisia Europeană în prognoza interimară.

Cu toate acestea, impactul șocurilor inflaționiste menționate mai sus au un caracter temporar, manifestarea lor fiind mai pregnantă în primele luni din acest an.

Concluzionând, putem spune că scăderea inflației este un proces complex și dificil, la care concură un mix de politici: monetare, valutare, financiare, salariale, dar și factori externi cum ar fi, de exemplu, inflația importată.

Mecanismul de transmisie a diverselor politici acționează diferit asupra procesului dezinflației: pe termen scurt, evoluția prețurilor este supusă unor influențe multiple, generate de factori provenind din economia națională și din mediul extern, care acționează asupra cererii și ofertei agregate, în timp ce, pe termen mediu și lung, un rol fundamental în asigurarea stabilității prețurilor îi revine conduitei politicii monetare.

Alături de influența politicii monetare, coordonată de BNR, dinamica cererii agregate și a prețurilor este determinată și de conduita altor componente ale setului de politici macroeconomice, cum ar fi politica fiscală și politica veniturilor. Politica fiscală are un efect direct asupra economiei influențând cererea agregată prin intermediul *impulsului fiscal*. O politică fiscală optimală are rolul de a atenua și stabiliza fluctuațiile ciclului economic și, prin urmare, dinamica deviației PIB real de la nivelul său potențial. Pe de altă parte, o politică echilibrată a veniturilor trebuie să fie ghidată de asigurarea corelației dintre câștigurile salariale reale din domeniul public cu cele din domeniul privat și cu dinamica productivității muncii. Această politică reprezintă, de altfel, una din coordonatele esențiale ale construcției bugetare pentru anul 2011.

Totodată, creșterea transparenței și a predictibilității în domeniul fiscal va contribui la consolidarea încrederii atât în cadrul mediului de afaceri, cât și în rândul consumatorilor, în sensul facilitării deciziilor legate de elaborarea planurilor de afaceri și a deciziilor de consum.

În același timp, sectorul privat va putea beneficia de pe urma reducerii costurilor de finanțare, pe măsură ce băncile comerciale își vor ajusta standardele de creditare odată cu scăderea riscului general asociat mediului economic.

Finanțarea sectorului public pe piața externă la volume și costuri rezonabile din punct de vedere al sustenabilității datoriei externe este importantă pentru finanțarea deficitului bugetar. Orice deviere a parametrilor bugetari de la cei conveniți cu instituțiile internaționale s-ar putea reflecta într-o înrăutățire a percepției investitorilor străini cu privire la sustenabilitatea finanțelor publice. Acest fapt ar conduce la presiuni semnificative asupra monedei naționale, ceea ce ar putea contribui în mod direct la o deteriorare a performanțelor dezinflaționiste.

Politica fiscal-bugetară pentru anul 2011 are în vedere sustenabilitatea finanțelor publice, aliniată la Strategia fiscal bugetară pe perioada 2011-2013, fiind o politică prudentă, echilibrată, construită pe principiul managementului financiar solid. Reformele structurale, respectiv reforma fiscală, a sistemului public de pensii, a sistemului de sănătate, a cheltuielilor sociale, accelerarea absorbției fondurilor europene și măsurile

de administrare fiscală eficiente reprezintă piloni ai construcției bugetare pe anul 2011.

Consolidarea fiscală este o condiție imperativă pentru o economie eficientă și competitivă și are în vedere pentru anul 2011 un deficit de 4,4% și respectiv, pentru anul 2012 un deficit de 3% din PIB, iar pentru 2013 de 2,5% din PIB.

România trebuie să acorde o atenție susținută definirii și implementării schimbărilor cadrului de politici și selectării celei mai bune combinații care să permită autorităților să atingă consolidarea fiscală graduală pe orizontul 2011-2014, dincolo de prelungirea măsurilor de urgență adoptate în 2010. Un cadru de politici sănătoase are un caracter crucial în atenuarea șocurilor externe.

Din punct de vedere al obiectivelor politicii bugetare, întreaga construcție bugetară pentru perioada următoare are în vedere respectarea echilibrelor fundamentale ale economiei. Continuarea ajustărilor de personal, temperarea semnificativă în perioadele viitoare a dinamicii câștigurilor salariale din sectorul bugetar, cu efecte favorabile asupra stabilirii salariilor din sectorul privat, precum și al disipării șocurilor adverse de ofertă din anii anteriori ar putea avea ca efect ancorarea mai fermă a așteptărilor privind inflația.

Cu stimă,

Ministrul Finanțelor Publice

Gheorghe IALOMIȚIANU

